

Factors affecting the Promotion of Sport for all in Iraq based on Sustainable Development: a Qualitative Study

Ahmed Ali Hussein Furaiji: PhD student, Department of Sports Management, Faculty of Sports Sciences, Isfahan Branch (Khorasgan), Islamic Azad University, Isfahan, Iran. ahmed.furaiji@gmail.com

Ghasem Rahimi Sereshbaderani: Assistant Professor, Department of Sports Management, Faculty of Sports Sciences, Isfahan Branch (Khorasgan), Islamic Azad University, Isfahan, Iran (**Corresponding author**). ghasemrahimi192@gmail.com

Ali Atiyah Dakheel: Assistant Professor, Department of Sports Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, Babel Branch, Babel, Iraq. ali.atea.dakheel@gmail.com

Abstract

Undoubtedly, the survival of a healthy and vibrant society depends on the mental and physical health of the members of the society and depends on the efforts of the human forces and those responsible for this, so the purpose of this research is to identify the effective factors on the promotion of sport for all in Iraq based on sustainable development. In this research, by using a qualitative approach and interviewing 19 Iraqi sports experts (university professors of physical education and sports sciences, sports coaches, senior managers of the Ministry of Sports and Youth, and heads of sports federations in Iraq) to identify the factors affecting the promotion of sports All of Iraq was paid. The sampling method was purposeful and judgmental. Based on the results of core coding and common concepts between open codes, 6 axes named political links - promotion of sport for all, economic links - promotion of sport, social links - promotion of sport for all, technology links - promotion of sport for all, legal links - promotion of sport for all and environmental links The promotion of sport for all was revealed by including 103 identified open codes in the matter of identifying factors affecting the promotion of sport for all in Iraq based on sustainable development. Therefore, if we have a broad view of sport for all in the society and use the presented model as a light, the trends will speed up and it will go towards the sustainable development of Iraq.

Keywords: Promotion, Sustainable Development, Effective factors, Sport for all, Iraq.

Received: 2024/02/29 ; Revised: 2024/05/01 ; Accepted: 2024/06/18; Published online: 2024/06/25

Article type: Research Article

Publisher: Qom Islamic Azad University

© the authors

عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی عراق براساس توسعه پایدار:

یک مطالعه کیفی

احمدعلی حسین فریجی: دانشجوی دکتری، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.
ahmed.furajji@gmail.com

قاسم رحیمی سرشبادرانی: استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.
ghasemrahimi192@gmail.com (نویسنده مسئول)

علی عطیه دخیل: استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد بابل، بابل، عراق. ali.atea.dakheel@gmail.com

چکیده

بی‌تردید، پی‌ریزی یک جامعه سالم و بانشاط در گرو سلامت روحی و جسمی اعضای جامعه و مرهون تلاش نیروهای انسانی و مسئولین این امر می‌باشد، لذا هدف از اجرای پژوهش حاضر شناسایی عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی عراق براساس توسعه پایدار می‌باشد. در این پژوهش با بکارگیری رویکرد کیفی و مصاحبه با ۱۹ تن از خبرگان با صلاحیت ورزش کشور عراق (اساتید دانشگاهی تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، مربیان ورزش، مدیران ارشد وزارت ورزش و جوانان و رؤسای فدراسیون‌های ورزشی کشور عراق) به شناسایی عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی عراق پرداخته شد. روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند و از نوع قضاوتی بود. با استناد به نتایج کدبندی محوری و مفاهیم مشترک بین کدهای باز، ۶ محور به نام‌های پیوندهای سیاسی ارتقاء ورزش همگانی، پیوندهای اقتصادی ارتقاء ورزش همگانی، پیوندهای اجتماعی ارتقاء ورزش همگانی، پیوندهای تکنولوژی ارتقاء ورزش همگانی، پیوندهای قانونی ارتقاء ورزش همگانی و پیوندهای زیست محیطی ارتقاء ورزش همگانی با دربرگیری ۱۰۳ کدباز شناسایی شده در امر شناسایی عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی عراق براساس توسعه پایدار نمایان شد. لذا اگر نگاه کلان به ورزش همگانی در جامعه داشته باشیم و الگوی ارائه شده را چراغ راه نماییم، روندها سرعت خواهد گرفت و در جهت توسعه پایدار عراق خواهد رفت. از این رو وقتی مدیران سطوح بالای عراق به سلامت و ورزش همگانی مردم خود اهمیت دهند و این نکته که سلامتی عمومی در نهایت به نفع جامعه است و کارآیی افزایش پیدا می‌کند؛ در نتیجه برنامه مناسبی برای این مهم طرح‌ریزی خواهند کرد.

واژگان کلیدی: ارتقاء، توسعه پایدار، عوامل موثر، ورزش همگانی، کشور عراق

^۲ نوع مقاله: مقاله پژوهشی ناشر: دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم © نویسندگان.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۱۰؛ تاریخ اصلاح: ۱۴۰۳/۰۲/۱۲؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۳/۲۹؛ تاریخ انتشار آنلاین: ۱۴۰۳/۰۴/۰۵

مقدمه

سیاست ارتقا ورزش اولین گام طراحی سیاست ورزش هر کشوری می‌باشد (محمدی و غفرانی، ۱۳۹۶) و مفهوم ارتقا ورزش از سوی اندیشمندان به مثابه سیاست ورزشی قلمداد گردیده است و همینطور مفهوم آن را مشتمل بر ساختارها سیستم‌ها، فرصت‌ها و فرایندهایی می‌دانند که اقشار مختلف جامعه را قادر می‌سازد تا در گروه‌ها و طبقات مختلف در ورزش و تفریحات شرکت نموده و عملکرد خود را تا سطح دلخواه گسترش دهند (ظهیر حسین^۳، ۲۰۲۲)، بی‌تردید، پی‌ریزی یک جامعه سالم و بانشاط در گرو سلامت روحی و جسمی اعضای جامعه و مرهون تلاش نیروهای انسانی سالم، کارآمد و فکور می‌باشد. اگر فرض بر این باشد که بخش مهم زمان فراغت را افراد به ورزش کردن می‌گذرانند، می‌توان ورزش‌های همگانی را به عنوان بخشی از اوقات فراغت مورد بررسی قرار داد؛ در نتیجه تمامی تحولات در مورد جایگاه تعریف اوقات فراغت و مؤلفه‌های تاثیرگذار بر آن، همچون کار و زندگی روزمره بر ورزش‌های همگانی، نیز وارد است (دی بوک و همکاران^۴، ۲۰۲۳). نشر و گسترش یافته‌های علمی، رشد فرهنگ و آگاهی روزافزون مردم از تاثیرات ورزش در تندرستی موجب روی آوردن عموم مردم به فعالیت‌های بدنی و ظهور پدیده‌ای به نام ورزش همگانی شده است (ادیب روشن و همکاران، ۱۳۹۸). ورزش همگانی از دیدگاه کمیته بین المللی المپیک، فعالیتی است که قدرت و برتری را به انسان باز می‌گرداند و موجبات رشد و گسترش سلامتی، آمادگی و احساس خوب بودن را به وسیله فعالیت‌های ورزشی به مردمی که می‌توانند به آن عادت کنند، در هر سن، جنس، نگرش، شرایط اقتصادی و فرهنگی محلی یا منطقه‌ای فراهم می‌آورد (نظری و جورکش، ۱۳۹۹). در حال حاضر، افراد خیلی کمی تغذیه سالم دارند و در فعالیت بدنی منظمی مشارکت می‌کنند. به عبارت دیگر، عده زیادی بی-تحرک هستند که بخشی از این بی‌تحرکی ناشی از تکنولوژی مدرن است که فعالیت بدنی افراد را کاهش داده و سبک زندگی فعال و پویایی سابق افراد را با سبک زندگی بی‌تحرک جایگزین کرده است. این بی‌تحرکی گرایش به همه‌گیر شدن دارد (هاگس^۵ و همکاران، ۲۰۲۰). ورزش همگانی، یکی از مهمترین پدیده‌های اجتماعی و فرهنگی نیمه دوم قرن بیستم است که از بروز مشکلات سلامتی که در اثر فعالیت فیزیکی کمتر، استرس شدید ناشی از کار فیزیکی و روانی، بیگانگی از جامعه و بزهکاری جوانان به وجود می‌آید، جلوگیری می‌کند (رضوی و همکاران، ۱۳۹۷)، به عقیده زوربا^۶ (۲۰۱۲) اولین اقدام جهت توسعه ورزش همگانی، شناسایی روابط و اولویت‌های تمام پارامترهای مربوط از قبیل توسعه فرهنگ ورزشی، آموزش ورزشی، موفقیت، سازمان، اقتصاد ورزش، بهداشت عمومی و غیره می‌باشد. شناخت این پتانسیل‌ها و محدودیت‌های ورزشی همگانی می‌تواند تأثیر سازنده‌ای بر برنامه‌ریزی مناسب و رفع مشکلات داشته باشد. بر اساس شواهد علمی و رسانه‌ای، مهمترین پارادایم ورزش همگانی در سطح بین الملل مربوط به مباحث توسعه پایدار ورزش همگانی است (لیندسی^۷ و چاپمن، ۲۰۱۷). این رویکرد در کشور ما در چند سال اخیر با همایش‌هایی مانند سمینار بین المللی ورزش^۸، رسانه^۹، سمپوزیوم بین المللی^{۱۰}، همایش ملی علوم ورزشی همگانی جدی‌تر پیگیری شد. با این وجود هنوز توسعه پایدار در ورزش

³ Zuhair Hussein

⁴ De Bock et al

⁵ Hughes et al

⁶ Zorba

⁷ Lindsey, I., & Darby, P

⁸ International sports seminar

⁹ Media

¹⁰ International Symposium

همگانی کشور به صورت یک برنامه رسمی و مشخص دنبال نمی‌شود. تحقیقات علمی یکی از روش‌هایی است که سبب افزایش توجهات محیطی و نهادی به موضوع توسعه پایدار ورزش همگانی می‌شود و پژوهش حاضر نیز در این راستا تعریف شده است.

توسعه پایدار، مفهومی است که توجه روزافزونی را در تحقیقات امروزی به خود معطوف کرده است، همچنین از طرفی مبحث توسعه پایدار با تأکید بر مفهوم پایدارسازی و مبتنی بر نیازهای یکپارچه جهت بهبود رفاه انسانی با تأکید بر کاهش تخریب محیطی نیز در نظر گرفته شده است (جلیلی و جعفری، ۱۴۰۰). در این رابطه، کلمه پایداری در توسعه به معنی تعادل بین سلامتی اقتصادی، عدالت اجتماعی و قابلیت انعطاف‌پذیری است که چشم‌اندازی طولانی مدت را تدوین می‌کند و فرصت‌هایی را برای راه حل‌های برد-برد فراهم می‌آورد (آتی و برون، ۲۰۲۱). اگر توسعه ورزش از دید پایداری تعریف شود، می‌توان گفت که توسعه پایدار ورزش به مثابه رشد مستمر و بلندمدت شاخص‌های محوری در ابعاد اقتصادی، اجتماعی، نهادی و زیست محیطی مانند منابع پایدار، داوطلبی ورزشی، ورزش سبز است (لیندسی و چاپمن، ۲۰۱۷). از منظری دیگر، توسعه پایدار ورزش را می‌توان نوعی مداخله اجتماعی دانست که به دنبال ایجاد فرصت‌هایی برای مشارکت ورزشی همگانی در تمام طول عمر است، به طور مثال در برخی کشورها از قبیل انگلستان منظور از برنامه‌های توسعه‌ای برای ورزش، توسعه پایدار ورزش است، چرا که این برنامه‌ها، توسعه را در تمامی ابعاد (اقتصادی، اجتماعی، محیطی) در نظر گرفته است (قربانی و صفری، ۱۴۰۰). این برنامه‌ها، اهدافی مانند عدالت اجتماعی، توسعه جامعه، امنیت اجتماعی، عملکرد برابر، بهبود سلامتی، انسجام اجتماعی، کنترل اجتماعی، توانمندسازی و موفقیت در ورزش، توسعه شغلی، توسعه فردی، توانبخشی، تفویض اختیار، خودمختاری، عملکرد اخلاقی، کار گروهی، یادگیری و اجرای توأمان را برای ورزش انگلستان هدف‌گذاری کرده‌اند. به صورت کلی توسعه پایدار ورزش به قابلیت استمرار و تداوم برنامه‌های توسعه ورزش برمی‌گردد (شری^{۱۱} و همکاران، ۲۰۱۶)، در نتیجه تلاش‌هایی برای تأکید همزمان بر هر دو جنبه صورت گرفته است. در ورزش همگانی، لازم است که توسعه پایدار مهمترین هدف از فرایند مدیریت و توسعه باشد زیرا با ویژگی‌های ذاتی نقش و وضعیت ورزش همگانی تناسب بیشتری نیز دارد. بر اساس اصول بنیاد ورزش دلایل متعددی جهت توسعه پایدار ورزش همگانی وجود دارد (مازا و روسو^{۱۳}، ۲۰۲۲). از یک طرف ورزش بخش مهمی از زندگی اجتماعی است که سبب توسعه مهارت‌های رهبری و فرصت بروز خلاقیت‌ها می‌گردد و به دوستی و نزدیکی جامعه کمک می‌کند و از طرف دیگر شرکت در فعالیت‌های ورزشی باعث افزایش سطح بهداشت عمومی و جلوگیری از بروز بیماری‌ها و نیز درگیر شدن بیشتر آحاد جامعه در یک زندگی پرتحرک می‌شود، این بنیاد ورزش را یک وسیله برای بهبود وضعیت ورزش همگانی می‌داند. موارد مذکور جزو شاخص‌های اصلی توسعه پایدار هستند (اخگر و همکاران، ۱۴۰۲).

بر اساس شواهد رسانه‌ای و علمی در حال حاضر ورزش همگانی در کشور با چالش‌های اساسی از جمله بی‌جهت بودن روند توسعه و بی‌ارتباط بودن آن با ویژگی‌های ذاتی مردم مواجه است (موتمنی و همکاران، ۱۳۹۳). از سوی دیگر وابستگی بسیاری از ابعاد ورزش همگانی به سایر بخش‌های بالادستی و همسطح خود در حوزه مردمی، موجب ضعف پیوندهای پسین این بخش شده است که کمترین تأثیر آن ضعیف ماندن بخش مشارکت مردم در ورزش و امکانات و خدمات مربوط به آن

¹¹ Auty, R. M., & Brown, K

¹² Sherry et al

¹³ Mazza, B., & Russo, G

است، از این روی، بخش ورزش همگانی به لحاظ تأمین منابع توسعه اولیه، بیشتر برون‌گرا و به لحاظ عرضه دستاوردها و رویدادها، بیشتر درون‌گرا است. در همین راستا پارادایم حاکم و روند حرکت جهانی در توسعه ورزش همگانی نشان می‌دهد که در کشورهای پیشرفته صنعتی تمرکز بر توسعه ورزش همگانی به صورت سیستماتیک و مبتنی بر نوآوری در چهارچوب علمی و آینده‌نگرانه هستند (خدادادی و همکاران، ۱۴۰۰). بنابراین فراهم نمودن محیط مناسب مشارکت ورزشی در کنار جذب پشتوانه فرهنگی، حمایت اجتماعی، سرمایه‌گذاری اقتصادی و توجه باید در اولویت اقدامات و مطالبات توسعه ورزش همگانی قرار بگیرد. دستیابی به چنین ساختاری نیازمند داشتن الگوهای مدیریتی و ساختاری نظامند است که این پژوهش بر آن تمرکز دارد. از موضوعات اساسی مدنظر سیاستگذاران در عصر حاضر زندگی صنعتی و سبک زندگی ناشی از صنعتی شدن و ورود تکنولوژی و به خصوص صنایع الکترونیکی و مخابراتی باعث گردیده تا جوامع امروزی، حرکت (جنب و جوش) به حداقل رسیده و باعث افزایش بیماری‌ها و مرگ و میر زودرس و افزایش هزینه‌های درمانی و زیان اقتصادی کشورها گردیده است (ادریسی و همکاران، ۱۳۹۸). از اینرو ورزش همگانی چالش مهمی برای دولت‌هاست؛ زیرا که از یک سو منافع آن موجب ترغیب سیاستگذاران به توسعه آن شده است و از سوی دیگر به دلیل وجود وجود مخاطبان زیاد با نیازهای متفاوت نسبت به گذشته و علاقمندی آنها باعث گردیده دولت‌ها هنوز نتوانند بین گرایش‌های مردم و راهبردهای تنگ شده توازن ایجاد نمایند، درنهایت برای هماهنگ شدن با این تحولات محیطی، مدل‌های مدیریت و توسعه به مدیران نهادها و سازمان‌های کمک می‌کند تا آن بینش فکری مناسبی از آینده داشته باشند و روند حرکت ساختارهای تحت امر خود را ترسیم کنند، سپس با اتخاذ و اجرای فرآیند برنامه‌ریزی، همواره خود را برای متحول شدن به منظور سازگاری با دگرگونی‌های محیطی آماده نگه دارند (سپکتا و نوپان، ۲۰۲۱). بر اساس این دیدگاه و با اتکا به تفکر سیستمی و کل‌نگر، چنانچه ورزش همگانی عراق به عنوان یک نظام نهادی و سیستم اجتماعی و در درون سیستم‌های بزرگتری همچون نظام ورزش کشور در نظر گرفته شود، عملکرد سازمان‌های ورزشی و دستیابی به اهداف توسعه در این زمینه، همزمان از عواملی گوناگون در سطوحی مختلف تأثیر می‌پذیرد. همان گونه که در بالا اشاره شد عوامل مختلفی بر توسعه ورزش همگانی تأثیر گذار هستند، با توجه به اهمیت این موضوع در کشور عراق با حدود چهل میلیون نفر جمعیت و سی و ششمین کشور پرجمعیت جهان و مساحت تقریبی پنج هزار کیلومتر مربع در رده پنجاه و هشتمین کشور پهناور جهان نیز تاکنون طرح‌ها و برنامه‌های مختلفی برای توسعه ورزش همگانی ارائه شده، که به نظر می‌رسد برنامه ریزی‌های صورت گرفته در این زمینه تاکنون موفق نبوده و ورزش همگانی عراق با چالش‌های اساسی رو به رو است، همچنین با توجه به اهمیت ورزش همگانی و ارتباط آن با هویت ملی و به استناد قابلیت‌های جغرافیایی، اقتصادی، اجتماعی و به ویژه انسانی عراق، مطالعات انجام شده در حوزه توسعه ورزش در کشور عراق بسیار محدود بوده و جهت‌گیری‌های مشخصی در این زمینه وجود ندارد و برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته تاکنون موفق نبوده‌اند به همچنین جهت با شناسایی عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی عراق بر اساس توسعه پایدار می‌پردازیم.

روش

پژوهش حاضر با توجه به ماهیت موضوع و اهداف پژوهش به صورت کیفی و مبتنی بر نظریه برخاسته از داده‌ها^{۱۵} است. مشارکت‌کنندگان پژوهش را ۱۹ نفر از خبرگان و متخصصان ورزش عراق (اساتید دانشگاهی تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، مربیان ورزش، مدیران ارشد وزارت ورزش و جوانان و رؤسای فدراسیون‌های ورزشی کشور عراق) تشکیل دادند. روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند و از نوع قضاوتی بود. در گزینش نمونه‌های آماری از افرادی استفاده شد که با موضوع مورد مطالعه پژوهش ارتباط مستقیمی داشتند. به نوعی تجربه کاری و علمی افراد شرکت‌کننده، رضایت کامل آنان از مشارکت در فرایند مصاحبه و توانایی آنان در انجام مصاحبه و بیان کردن مطالب، شرایط ورود و انتخاب نمونه‌ها بود. همچنین معیار خروج شرکت‌کنندگان از پژوهش حاضر، نداشتن تمایل و انگیزه کافی به ادامه مشارکت با پژوهشگران و نبود اطلاعات مناسب در زمینه موضوعی پژوهش حاضر بود. همچنین به منظور رعایت کردن اصول و ضوابط اخلاقی در پژوهش حاضر؛ در مرحله اول اهداف و ضرورت انجام پژوهش قبل از آغاز مصاحبه‌ها برای مصاحبه‌شوندگان در پژوهش توضیح داده شد. در ادامه تمامی شرکت‌کنندگان در پژوهش حاضر با رضایت شخصی و آشنایی اولیه با موضوع مورد مطالعه پژوهش در آن شرکت کردند. همچنین پیش از آغاز تمامی مصاحبه‌ها از افراد شرکت‌کننده اجازه گرفته شد تا تمامی مراحل انجام مصاحبه به صورت کامل توسط تلفن همراه ضبط شود و در همین زمینه چنانچه در انجام مصاحبه‌ای، شرکت‌کنندگان اجازه ضبط فرایند مصاحبه را به پژوهشگران ندادند؛ این اجازه از آنان گرفته شد که جریان مصاحبه به صورت کامل و به وسیله قلم بر روی کاغذ نوشته شود. بدین منظور از ۱۹ مصاحبه‌ای که با شرکت‌کنندگان در پژوهش انجام گرفت، تعداد ۱۷ مصاحبه با اجازه مصاحبه‌شوندگان به صورت کامل ضبط و تعداد ۲ مصاحبه نیز با اجازه‌ی آنان به وسیله‌ی قلم بر روی کاغذ نوشته شد. همچنین به شرکت‌کنندگان در پژوهش اجازه داده شد تا هر زمان از فرایند مصاحبه که تمایل داشتند از ادامه آن انصراف دهند. علی‌رغم بیان این موضوع، هیچکدام از مصاحبه‌شوندگان در زمان انجام مصاحبه انصراف ندادند و همه‌ی مصاحبه‌ها با موفقیت انجام شد. لازم به ذکر است که همه‌ی مصاحبه‌ها با گرفتن تعیین وقت قبلی از شرکت‌کنندگان و در موقعیتی خارج از تجمع جمعیت، بدون دخالت و همکاری دیگران انجام گرفت.

در نهایت مصاحبه‌ها به صورت نیمه‌ساختاریافته و تا اشباع نظری (مصاحبه شماره ۱۵) انجام شد. پس از پایان هر مصاحبه، مصاحبه‌ها به صورت کامل تایپ شدند و کدگذاری باز، محوری و انتخابی توسط نرم افزار مکس کیود^{۱۶} ۲۰۲۰ صورت گرفت. مطابق با نظریه استراس و کوربین (۱۹۹۸)، ضمن تعیین پدیده محوری، کدها و مقالات استخراج شده در راهبردها جایگذاری شدند و با کدگذاری انتخابی ارتباط بین این عوامل تعیین شد. چهار معیار (مقبولیت، انتقال‌پذیری، تاییدپذیری و قابلیت اطمینان) برای پژوهش کیفی می‌باشد و معیارهایش با چهار معیار متعارف در پژوهش کمی (روایی درونی و بیرونی، پایایی و عینیت) پیوند داده شده‌اند، که این چهار معیار در پژوهش حاضر بررسی و تایید شدند (گوبا و لینکن، ۱۹۹۴). بدین منظور برای اعتبار از منابع موجود، ارسال متن مصاحبه، کدهای استخراج شده برای برخی از شرکت‌کنندگان در پژوهش ارسال و از نظرات آنان استفاده شد. به منظور انتقال‌پذیری، از طریق مستندسازی برای دیگر محققین، گزارش جمعیت‌شناختی، تجربه نمونه‌ها و گزارش محیط پژوهش استفاده شد. به منظور قابلیت اعتماد، از درصد توافق بین دو کدگذار استفاده شد و درصد توافق طبق جدول زیر ۸۶٪ گزارش شد.

¹⁵ Grounded Theory

¹⁶ Maxqda 2020

$$100 \times \frac{\text{تعداد توافقات} \times 2}{\text{تعداد کل کدها}} = \text{درصد پایایی}$$

جدول ۱. نتایج بررسی پایایی دو کدگذار

شماره مصاحبه	تعداد کل کدها	تعداد توافقات	تعداد عدم توافقات	درصد پایایی
۳	۲۶	۱۲	۵	۹۲/۳۱٪
۶	۲۸	۱۳	۶	۹۲/۸۵٪
۱۲	۳۰	۱۴	۶	۹۳/۳۳٪
کل	۸۴	۳۹	۱۹	۹۲/۸۶٪

در نهایت به منظور تاییدپذیری پژوهش، از نظرات چند نفر از اساتید گروه مدیریت ورزشی که خارج از فرایند مصاحبه‌ها بودند استفاده گردید و نظرات آنان اعمال گردید.

یافته‌ها

نتایج حاصل از مصاحبات صورت گرفته در غالب کدهای باز، محوری و گزینشی در جدول ذیل قابل مشاهده است:

جدول ۲. کدهای باز و کدبندی محوری

نشانهگر	کد گذاری اولیه	کد گذاری محوری	کد گذاری نظری
P2,p4,p8	دیدگاه جنسیتی در خصوص ورزش		عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی عراق بر اساس توسعه پایدار
P4, P19	ارتباط موثر با مراکز ورزش همگانی دنیا		
P2,p4,p18	تهیه برنامه راهبردی و ارائه مدل برای توسعه پایدار ورزش همگانی		
P12,p14,p12 , p4,p1	لحاظ کردن علایق، سلیق و نیازهای واقعی مردم در برنامه‌ها و سیاستگذاری‌های ورزشی	پیوندهای سیاسی ارتقاء ورزش همگانی	
P5,p4,p1	ارتقای دیدگاه ورزش همگانی در بین سیاسیون		
P7,p14,p18	هدف گذاری بلند مدت سازمانی سازمان ورزش		
P5,p8,p7	حذف مدیران سیاسی از ورزش		
P1,p4,p7	دیدگاه اقتصادی و درآمدزا به ورزش همگانی		
P2,p5,p9	بالا بودن هزینه‌های درمان	پیوندهای اقتصادی	
P5,p8,p1	تاکید پزشکان بر نقش ورزش در پیشگیری از بیماری‌های خاص	ارتقاء ورزش همگانی	

کم هزینه شدن ورزش همگانی	P1,p8,p3
ارائه تسهیلات مورد نیاز برای حضور اقشار کم درآمد در ورزش همگانی	P11,p13,p17
پرداخت یارانه‌های غیرمستقیم به باشگاه‌های ورزشی	P16,p14,p8
مقرون به صرفه شدن فعالیت ورزشی برای باشگاه‌ها	P12,p14,p18
ایجاد انگیزه ی لازم برای سرمایه گذاری بخش خصوصی	P12,p4,p7
نیل به اهداف سازمانی با سود دهی بالا در جامعه	P8,p9,p10
استفاده بهینه از مسابقات ورزشی و کسب درآمد	P10,p13,p18
توجه به حامیان ورزشی و اسپانسرها	P3,p15,p13
افزایش میزان اعتبار و سرمایه گذاری در ورزش همگانی	P15,p14,p7
نشاط در جامعه عراق	P8,p6,p9
بازدهی در زمان کار	P5,p7,p8
توجه به هویت فردی و اجتماعی	P5,p4,p8
رواج فرهنگ تحرک	P10,p15,p15
دور بودن از محیط ناسالم	P2,p4,p8
ایجاد روابط دوستانه ورزشی	P16,p14,p8
کاهش آسیب پذیری اجتماعی	P12,p14,p18
بهبود جایگاه اجتماعی واسطه ی احراز مقام‌های ورزشی	P12,p4,p7
رعایت هنجارهای اجتماعی در ورزش	P8,p9,p10
عملکرد مناسب اوقات فراغت	P12,p14,p12 , p4,p1
مورد تمجید و شویق قرار گرفتن به عملکردهای ورزشی	P2,p4,p8

پیوندهای اجتماعی

ارتقاء ورزش همگانی

شکل گیری هویت جمعی در فرد	P5,p4,p1
افزایش توانایی روابط دوستانه با هم تیمی‌ها و همسالان	P7,p14,p18
دستیابی به پیشرفت و عملکرد متعالیو بهره‌وری	P5,p8,p7
حذف دیدگاه جنسیتی در خصوص ورزش	P1,p4,p7
تشکیل گروه‌های تعاملی در جامعه	P2,p5,p9
اضافه شدن ورزش به سبک خانوار	p12 , p4,p1
جذب‌های بصری	P2,p4,p8
بهبود رفاه اجتماعی مردم	P1,p8,p3
توسعه حقوق شهروندی و عدالت اجتماعی	P11,p13,p17
ترغیب به تیم سازی و مشارکت مردم در کارهای تیمی و مشارکتی در ورزش	P16,p14,p8
اشاعه فرهنگ مشارکت و همبستگی	P12,p14,p18
بهبود جایگاه فرد در خانواده به واسطه انجام فعالیت‌های ورزشی مستمر	P12,p4,p7
چهره سازی و الگو سازی فعالان حوزه ورزش همگانی	P8,p9,p10
<hr/>	
تفکر زیرساختی به ورزش همگانی	P5,p8,p7
تبلیغات گسترده در رسانه‌ها برای ورزش	P1,p4,p7
بهره گیری از فناوری روزآمد برای آموزش مربوط به ورزش همگانی	P2,p5,p9
سامانه ی ارتباطی با ادارات آموزش پرورش، شهرداری و دانشگاه	p12 , p4,p1
پیوندهای تکنولوژی ارتقاء ورزش همگانی	P2,p4,p8
سامانه ی ارتباطی قوی بین سازمان و فدراسیون‌ها	P2,p4,p8
دنبال کردن بهترین راهکارها و رویه‌ها به منظور سازگاری با تغییرات	P1,p8,p3
ایجاد روحیه ورزشکاری در بین مردم از طریق رسانه و نهادهای ورزشی	P11,p13,p17

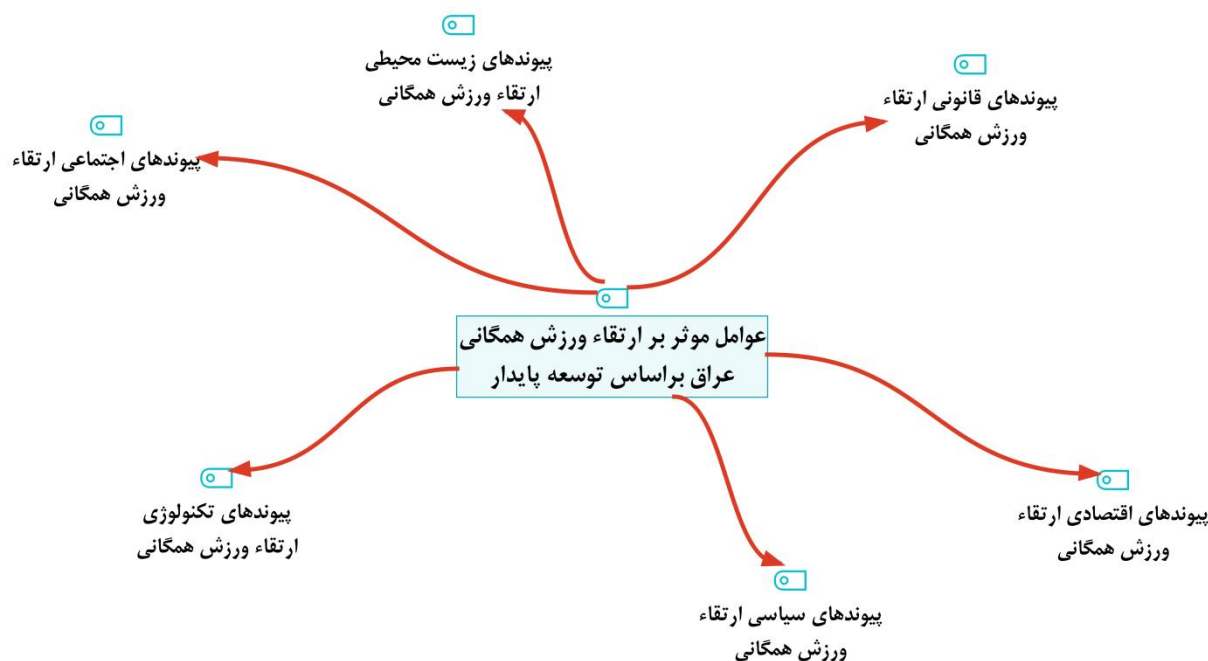
انجام کارهای خلاقانه توسط مشارکت کنندگان	P16,p14,p8
ارزش آفرینی از طریق به کارگیری دانش در مشارکت کنندگان	P2,p4,p8
بهره‌گیری از فناوری‌های نو در آموزش و ترویج ورزش همگانی	P10,p15,p15
به روز شدن تجهیزات و زیرساخت‌ها در اماکن عمومی	P2,p4,p8
برگزاری کارگاه‌های آموزشی دانش افزایی از طریق رسانه	P16,p14,p8
آموزش‌های رسانه ای در زمینه دسترسی به اطلاعات مشارکت کنندگان	P12,p14,p18
پوشش خبری و پخش برنامه‌هایی از ورزش همگانی حتی در دورترین نقاط کشور که اتفاق می افتد	P12,p4,p7
ساخت برنامه‌ها باتوجه به نیاز مخاطبان	P2,p4,p8
توجه به ورزش بانوان و محدودیت در نمایش رسانه ای آن	P4, P19
فاصله زیاد پوشش رویدادهای ورزش حرفه ای و ورزش قهرمانی با ورزش همگانی	P2,p4,p18
<hr/>	
بهبود سرعت و کیفیت ارتباطات مشارکت کنندگان	P12,p14,p12 , p4,p1
دسترسی ارزان ،همگان به فضاهای ورزشی	P5,p4,p1
پایه گذاری فعالیت بدنی در مدارس	P7,p14,p18
برگزاری برخی مسابقات همگانی به مناسبت‌های مختلف	P5,p8,p7
پیوندهای قانونی ارتقاء ورزش همگانی	
امکان زمینه سازی فعالیت‌های سرمایه گذاری بخش‌های غیردولتی	P1,p4,p7
ارائه برنامه‌های تشویقی برای کارکنان دولت برای انجام ورزش همگانی	P2,p5,p9
برنامه ریزی برای ورزش افراد دارای	P5,p8,p1

محدودیت، شرایط و بیماری‌های خاص	
ارتقای مهارت‌های زندگی در کانون‌های ورزش همگانی	P2,p4,p8
بهره گرفتن از نیروهای متخصص و کارشناس انتصاب مدیران شایسته و متخصص در مناسب ورزش در سازمان	P4, P19
مدیریت واحد و سیاست یکسان در ورزش همگانی	P2,p4,p18
ایجاد پایگاه‌های ورزش صبحگاهی در فضاهای سبز و اماکن ورزشی	P12,p14,p12 , p4,p1
اعطای موافقت اصولی بصورت سهل و آسان برای احداث اماکن ورزشی بخش خصوصی	P5,p4,p1
ایجاد کنش اجتماعی برای ورزش کردن	P7,p14,p18
گسترش مشارکت نهادهای عمومی و مردمی در توسعه ورزش	P5,p8,p7
رفع چالش‌های پیشروی مدیریت ورزش همگانی عراق	P1,p4,p7
یکپارچه سازی و هماهنگ نمودن دانش به عنوان یکی از راههای دستیابی و حفظ مزیت‌های رقابتی	P2,p5,p9
قوانین متمرکز و نهادینه شدن سیاست‌های سازمان ورزش و فدراسیون‌ها	P5,p8,p1
استفاده از ابزارهای کنترلی و ارزیابی برای اطمینان از اثربخشی کارهای تیمی و مشارکتی در ورزش	P4, P19
ایجاد سالن‌های چند منظوره و برپایی مسابقات شهری	P2,p4,p18
الگو برداری از سازمانهای موفق	P12,p14,p12 , p4,p1
الگو گرفتن از کشورهای پیشرفته غربی	P5,p4,p1
پرداختن به ورزش همگانی بخصوص در	P7,p14,p18
	P5,p8,p7

مدارس

تربیت مدیران ورزشی کار آمد	P1,p4,p7
ارتباط دانشگاه با صنعت ورزش	P2,p5,p9
ارزش آفرینی از طریق به کارگیری دانش در مشارکت کنندگان	P5,p8,p1,P15
حمایت تمام قد دولت از مشارکت کنندگان ورزشی	P12,p14
استانداردسازی فعالیت‌های مربوط به ورزش همگانی	P2,p4,p8,P18
توجه مجلس به افزایش مشارکت از طریق وضع قوانین	P2,p4,p8
پایش مستمر وضعیت مشارکت ورزشی در کشور	P10,p15,p15
پایه گذاری فعالیت بدنی در مدارس	P2,p4,p8
ارتباط موثر با مراکز ورزش همگانی دنیا	P16,p14,p8
نیازسنجی گروه‌های مختلف در حوزه ورزش همگانی	P12,p14,p18
<hr/>	
نگهداری و بهبود تجهیزات مورد نیاز اختصاصی ورزش همگانی	P12,p4,p7
گسترش فضاهای طبیعی ورزشی (پارک‌ها و بوستان‌ها)	P2,p4,p8
اصلاح ساختارها برای حمایت از فضاهای ورزشی	P4, P19
پیوندهای زیست محیطی ارتقاء ورزش همگانی	ایجاد سالن‌های چند منظوره و برپایی مسابقات شهری
	P2,p4,p8
	P2,p4,p8
	P10,p15,p15
	P2,p4,p8

با استناد به نتایج کدبندی محوری و مفاهیم مشترک بین کدهای باز، ۶ محور به نام‌های پیوندهای سیاسی ارتقاء ورزش همگانی، پیوندهای اقتصادی ارتقاء ورزش همگانی، پیوندهای اجتماعی ارتقاء ورزش همگانی، پیوندهای تکنولوژی ارتقاء ورزش همگانی، پیوندهای قانونی ارتقاء ورزش همگانی و پیوندهای زیست محیطی ارتقاء ورزش همگانی با دربرگیری ۱۰۳ کدباز شناسایی شده در امر شناسایی عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی عراق براساس توسعه پایدار نمایان شد.

شکل ۱. عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی عراق براساس توسعه پایدار: نرم افزار maxqda2020

بحث و نتیجه‌گیری:

هدف کلی از انجام این پژوهش شناسایی عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی عراق براساس توسعه پایدار می‌باشد. بر این اساس الگوی نهایی پژوهش مشتمل بر ۶ محور اصلی ارائه شد. بر اساس نتایج تحلیل داده‌های کیفی حاصل از مصاحبه؛ محورهای پیوندهای سیاسی ارتقاء ورزش همگانی، پیوندهای اقتصادی ارتقاء ورزش همگانی، پیوندهای اجتماعی ارتقاء ورزش همگانی، پیوندهای تکنولوژی ارتقاء ورزش همگانی، پیوندهای قانونی ارتقاء ورزش همگانی و پیوندهای زیست محیطی ارتقاء ورزش همگانی با دربرگیری ۱۰۳ کدباز در در امر شناسایی عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی عراق براساس توسعه پایدار نمایان شد، در ادامه هریک از ابعاد موثر شناسایی شده تشریح خواهند شد، نتایج همسو شد با یافته‌های؛ اخگر و همکاران (۱۴۰۲)، احمد امین الطائی^{۱۷} (۲۰۲۳)، یونگ^{۱۸} (۲۰۲۲)، مازا و روسو (۲۰۲۲) و کامپیلو سانچز و همکاران^{۱۹} (۲۰۲۱)، فدعم و همکاران (۱۴۰۱)، مندعلی‌زاده و همکاران (۱۴۰۰) همسو می‌باشد؛ احمد امین الطائی (۲۰۲۳)

¹⁷ Ahmed Ameen Altaee

¹⁸ Yong, H

¹⁹ Campillo-Sánchez et al

نیز در پژوهشی بیان داشت؛ نهضت تیم سازی با گذشت زمان در موصل تا تأسیس تیم موصل در سال ۱۹۵۷ و الفتوه در سال ۱۹۶۰ ادامه یافت. تیم‌های فوق‌الذکر برای توسعه حرکت ورزشی در شهر به فعالیت خود ادامه دادند و توانستند نتایج خوبی در عرصه ورزشی خود در سطح عراق کسب کنند، اما در عین حال، همگی با کمبود حمایت دولت عراق و کمبود بودجه مواجه بودند. در آغاز قرن حاضر، حمایت دولت افزایش یافت و تیم‌ها مانند سایر تیم‌های عراقی کمک‌های مالی سالانه دولتی دریافت کردند که رقابت بین آنها و سایر استان‌های عراق، به ویژه در برخی از فعالیت‌ها مانند بسکتبال، وزنه برداری، دوومیدانی، هندبال و والیبال را افزایش داد، اخگر و همکاران (۱۴۰۲) نیز در پژوهش خود اذعان نمودند توسعه پایدار در ورزش همگانی شامل بهبود تعاملات اجتماعی، افزایش میزان مشارکت در فعالیت بدنی، نهادینه کردن ورزش همگانی در جامعه و تغییر نگرش و رفتار افراد به ورزش همگانی بودند. براساس مدل تحقیق، یکی از نهادینه کردن ورزش همگانی در زندگی روزمره مردم، تدوین برنامه نظام مند برای تمامی نهادهای اجتماعی است. همچنین مازا و روسو (۲۰۲۲) بیان داشتند؛ شاخص‌های مرتبط با دستورالعمل‌های بین‌المللی مرتبط با پایداری باید مورد بررسی قرار گیرد، به طور خاص نتایج پژوهش بر سه رکن (هم افزایی، فرهنگ و عمل) و پنج بعد (اقتصادی-مالی، مدیریتی، زیست محیطی، اجتماعی، فرهنگی) استوار است، بنابراین نظارت بر اقدامات مربوط به رویدادهای ورزشی در ایتالیا برای ارائه اطلاعات به رویدادهای ورزشی به منظور گسترش فرهنگ پایداری و ارائه نمونه‌های با فضیلت از سبک زندگی سالم در سراسر کشور یکی از راهکارهای مفید است. علاوه بر این مندعلی‌زاده و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهش خود اذعان نمودند که رسیدن توسعه پایدار ورزش در راستای توجه به ابعاد اقتصادی، اجتماعی و عوامل نهادی با هدف مشارکت اجتماعی محقق می‌شود. از دیگر نتایج تحقیق دسته‌بندی موانع پایداری در توسعه ورزش به موانع مدیریتی، ساختاری، محیطی، نگرشی-رفتاری و قانونی-حقوقی بود، همچنین راهکارهای توسعه پایدار که توسط صاحب‌نظران مطرح شد عبارت از تدوین برنامه راهبردی متناسب با تغییرات محیطی، تصویب مصوبات برنامه‌های از طریق نهادهای قانونی و حقوقی از جمله مجلس شورای اسلامی، متناسب ساختن ساختار ورزش با قوانین بین‌المللی و برطرف کردن خلأ قانونی در ورزش از طریق حقوق‌دانان بودند. کامپیلو سانچز و همکاران نیز در پژوهش خود بیان داشتند؛ ورزش ابزار ارزشمندی برای توسعه پایدار است، این در برنامه خود در دستور کار ۲۰۳۰ و در برنامه اقدام برای اجرای آن در اسپانیا به رسمیت شناخته شده است، به منظور گسترش دامنه اهداف توسعه پایدار، لازم است هم‌افزایی لازم را افزایش و ناهماهنگی‌های موجود را که می‌تواند سهم ورزش در توسعه پایدار را تضعیف کند، به دقت در نظر گرفته شود. با توجه به توصیه‌های بین‌المللی در این زمینه، لازم است مفهوم «انسجام سیاست» در هر دو بعد عمودی و افقی آن مورد توجه قرار گیرد. پیشرفت در دستیابی به اهداف توسعه پایدار عمده‌تاً مستلزم مشارکت دولت‌های محلی و سایر ذینفعان می‌باشد. فدعم و همکاران (۱۴۰۱) نیز در پژوهش خود بیان داشتند که توسعه پایدار زیست‌محیطی مبتنی بر ورزش از آینده‌نگری، ارزش‌های زیست‌محیطی ورزش، الزامات زیست‌محیطی ورزشی، جنبش سبز ورزشی، عوامل آموزشی و پژوهشی، ارتباطی و ترویجی، اقتصادی، ساختاری و مدیریتی تاثیر می‌پذیرد و همچنین می‌تواند منجر به بهره‌وری سبز ورزشی و کیفیت زندگی و رفاه شهروندان شود. همچنین سازمان‌های ورزشی بین‌المللی و محلی با مسائل پایداری از نظر زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی سر و کار دارند، تمرین نوآوری در این سه رکن پایداری و پیاده‌سازی آن‌ها در یک سازمان یا رویداد ورزشی، مستقیماً برای سازمان، منطقه اطراف، هواداران آن و محیط‌زیست ارزش ایجاد می‌کند علاوه بر این بهره‌مندی از الگوهای به روز و هم‌افزایی مسئولین مربوطه می‌تواند در دستیابی به اهداف مربوطه موثر واقع شود.

همچنین بر اساس یافته‌های پژوهش عواملی همچون دیدگاه جنسیتی در خصوص ورزش همگانی، ارتباط موثر با مراکز ورزش همگانی دنیا، تهیه برنامه راهبردی و ارائه مدل برای توسعه پایدار ورزش همگانی، لحاظ کردن علایق، سلاقی و نیازهای واقعی مردم در برنامه‌ها و سیاست‌گذاری‌های ورزشی، ارتقای دیدگاه ورزش همگانی در بین سیاسیون، حذف مدیران سیاسی از ورزش همگانی و هدف گذاری بلند مدت سازمانی عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی بر اساس توسعه پایدار عراق می‌باشند، اما مشخصاً سیاست‌های حاکم بر ورزش همگانی بسیار نامشخص و روزمره طراحی گردیده است، تغییرات بسیار موجب ناکارآمدی ورزش‌های همگانی گشته است و استفاده بهینه‌ای از منابع سرمایه‌ای موجود کشور عراق بعمل نیامده است. لذا با ارائه مدل حکمرانی در ورزش، می‌توان به مهم دست یافت. همچنین براساس یافته‌های پژوهش عواملی همچون دیدگاه اقتصادی و درآمدزا به ورزش همگانی، بالا بودن هزینه‌های درمان، تاکید پزشکان بر نقش ورزش در پیشگیری از بیماری‌های خاص، کم هزینه شدن ورزش همگانی، ارائه تسهیلات مورد نیاز برای حضور اقشار کم درآمد در ورزش همگانی، پرداخت یارانه‌های غیرمستقیم به باشگاه‌های ورزشی، مقرون به صرفه شدن فعالیت ورزشی برای باشگاه‌ها، ایجاد انگیزه لازم برای سرمایه گذاری بخش خصوصی، نیل به اهداف سازمانی با سود دهی بالا در جامعه، استفاده بهینه از مسابقات ورزشی و کسب درآمد، توجه به حامیان ورزشی و اسپانسرها، افزایش میزان اعتبار و سرمایه گذاری در ورزش همگانی عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی بر اساس توسعه پایدار عراق می‌باشند، لذا سیاست گذاران بر این راهبرد تمرکز بنا دهند که باتوجه به یافته‌های پژوهش هزینه‌های توسعه ورزش همگانی بر اساس توسعه پایدار منجر به سرمایه گذاری بلند مدت می‌گردد.

علاوه براین براساس یافته‌های پژوهش عواملی همچون نشاط در جامعه عراق، بازدهی در زمان کار، توجه به هویت فردی و اجتماعی، رواج فرهنگ تحرک، دور بودن از محیط ناسالم، ایجاد روابط دوستانه ورزشی، کاهش آسیب پذیری اجتماعی، بهبود جایگاه اجتماعی واسطه‌ی احراز مقام‌های ورزشی، رعایت هنجارهای اجتماعی در ورزش، عملکرد مناسب اوقات فراغت، مورد تمجید و شویق قرار گرفتن به عملکردهای ورزشی، شکل گیری هویت جمعی در فرد، افزایش توانایی روابط دوستانه با هم تیمی‌ها و همسالان، دستیابی به پیشرفت و عملکرد متعالی و بهره وری، حذف دیدگاه جنسیتی در خصوص ورزش تشکیل گروه‌های تعاملی در جامعه، اضافه شدن ورزش به سبب خانوار، جذبه‌های بصری، بهبود رفاه اجتماعی مردم، توسعه حقوق شهروندی و عدالت اجتماعی، ترغیب به تیم سازی و مشارکت مردم در کارهای تیمی و مشارکتی در ورزش، اشاعه فرهنگ مشارکت و همبستگی، بهبود جایگاه فرد در خانواده به واسطه انجام، فعالیت‌های ورزشی مستمر، چهره سازی و الگو سازی فعالان حوزه ورزش همگانی عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی بر اساس توسعه پایدار عراق می‌باشند، با توجه به اینکه امروزه نقش مهم ورزش همگانی در سلامت به صورت یک فرهنگ بین المللی درآمده است، اکثر مصاحبه‌شوندگان جهت افزایش مشارکت مردم در ورزش به بازاریابی ورزشی اشاره داشتند و آن را امری بدیهی در توسعه پایدار ورزش همگانی عراق دانست. تاکید بر مشارکت نهادهای مردمی و تشویق و ترغیب شهروندان به مشارکت در فرآیند برنامه ورزشی با استفاده از مکانیزم‌های خصوصی سازی در بسیاری از کشورها به وقوع پیوسته است، بنابراین این راهبرد نیازهای گروه‌های مختلفی از جامعه را برآورده سازد.

همچنین براساس یافته‌های پژوهش عواملی همچون تفکر زیرساختی به ورزش همگانی، تبلیغات گسترده در رسانه‌ها برای ورزش همگانی، بهره گیری از فناوری به روز برای آموزش مربوط به ورزش همگانی، سامانه‌ی ارتباطی با ادارات آموزش پرورش، شهرداری و دانشگاه، سامانه‌ی ارتباطی قوی بین سازمان و فدراسیون‌ها، دنبال کردن بهترین راهکارها و رویه‌ها به

منظور سازگاری با تغییرات، ایجاد روحیه ورزشکاری در بین مردم از طریق رسانه و نهادهای ورزشی، انجام کارهای خلاقانه توسط مشارکت کنندگان، ارزش آفرینی از طریق به کارگیری دانش در مشارکت کنندگان، بهره‌گیری از فناوری‌های نو در آموزش و ترویج ورزش همگانی، به روز شدن تجهیزات و زیرساخت‌ها در اماکن عمومی، برگزاری کارگاه‌های آموزشی دانش افزایی از طریق رسانه، آموزش‌های رسانه‌ای در زمینه دسترسی به اطلاعات مشارکت کنندگان، پوشش خبری و پخش برنامه‌هایی از ورزش همگانی حتی در دورترین نقاط کشور که اتفاق می‌افتد، ساخت برنامه‌ها با توجه به نیاز مخاطبان، توجه به ورزش بانوان، عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی بر اساس توسعه پایدار عراق می‌باشند، لذا باعث ایجاد مقوله راهبرد در الگوی پژوهش می‌گردد و با توجه به اینکه قلمرو پژوهش حیطه ورزش همگانی می‌باشد و بزرگترین و ثمرثرترین ابزار جهت توسعه پایدار ورزش همگانی عراق به کارگیری فناوری‌ها و رسانه‌ها در ارزش آفرینی برای آحاد جامعه می‌باشد.

همچنین براساس یافته‌های پژوهش در عواملی همچون بهبود سرعت و کیفیت ارتباطات مشارکت کنندگان، دسترسی ارزان همگان به فضاهای ورزشی، پایه گذاری فعالیت بدنی در مدارس، برگزاری برخی مسابقات همگانی به مناسبت‌های مختلف، امکان زمینه سازی فعالیت‌های سرمایه گذاری بخشهای غیردولتی ارائه برنامه‌های تشویقی برای کارکنان دولت برای انجام ورزش همگانی، برنامه ریزی برای ورزش افراد دارای، محدودیت، شرایط و بیماری‌های خاص، ارتقای مهارت‌های زندگی در کانون‌های ورزش همگانی بهره گرفتن از نیروهای متخصص و کارشناس، انتصاب مدیران شایسته و متخصص در مناسب ورزش در سازمان، مدیریت واحد و سیاست یکسان در ورزش همگانی، ایجاد پایگاه‌های ورزش صبحگاهی در فضاهای سبز و اماکن ورزشی، اعطای موافقت اصولی بصورت سهل و آسان برای احداث اماکن ورزشی بخش خصوصی، ایجاد کنش اجتماعی برای ورزش کردن، گسترش مشارکت نهادهای عمومی و مردمی در توسعه ورزش، رفع چالش‌های پیشروی مدیریت ورزش همگانی عراق، یکپارچه سازی و هماهنگ نمودن دانش به عنوان یکی از راه‌های دستیابی و حفظ مزیت‌های رقابتی، قوانین متمرکز و نهادینه شدن سیاست‌های سازمان ورزش و فدراسیون‌ها، استفاده از ابزارهای کنترلی و ارزیابی برای اطمینان از اثربخشی کارهای تیمی و مشارکتی در ورزش، ایجاد سالنهای چند منظوره و برپایی مسابقات شهری، الگو برداری از سازمان‌های موفق، الگو گرفتن از کشورهای پیشرفته غربی، پرداختن به ورزش همگانی بخصوص در مدارس نه حرفه‌ای، تربیت مدیران ورزشی کارآمد، ارتباط دانشگاه با صنعت ورزش، ارزش آفرینی از طریق به کارگیری دانش در مشارکت کنندگان، حمایت تمام قد دولت از مشارکت کنندگان ورزشی، استانداردسازی فعالیت‌های مربوط به ورزش همگانی، توجه مجلس به افزایش مشارکت از طریق وضع قوانین، پایش مستمر وضعیت مشارکت ورزشی در کشور، پایه گذاری فعالیت بدنی در مدارس، ارتباط موثر با مراکز ورزش همگانی دنیا، نیاز سنجی گروه‌های مختلف در حوزه ورزش همگانی عوامل موثر بر ارتقاء ورزش همگانی بر اساس توسعه پایدار عراق می‌باشند، لذا باعث ایجاد مقوله راهبرد در الگوی پژوهش می‌گردد، لذا قانون گذاران جهت توسعه پایدار ورزش همگانی اقدام به وضع قوانینی نمایند که عوامل ذکر شده را در بر گرفته و تدوین برنامه استراتژیک برای توسعه پایدار ورزش همگانی عراق نمایند و با استفاده از ابزارهای کنترلی و ارزیابی آن، اطمینان از اثربخشی حاصل کنند.

علاوه براین براساس یافته‌های پژوهش عواملی همچون نگهداری و بهبود تجهیزات مورد نیاز اختصاصی ورزش همگانی، گسترش فضاهای طبیعی ورزشی (پارک‌ها و بوستان‌ها)، اصلاح ساختارها برای حمایت از فضاهای ورزشی، ایجاد سالن‌های چند منظوره و برپایی مسابقات شهری، اغنای حس جلوه‌گری در محیطی سالم، ساخت تجهیزات ورزشی مانند پیست اسکیت و جاده تندرستی، در دسترس بودن پارک‌ها به محل کار یا زندگی و بالا رفتن احساس تعلق شهری، عوامل موثر بر

ارتقاء ورزش همگانی بر اساس توسعه پایدار عراق می‌باشند، لذا اگر نگاه کلان به ورزش همگانی در جامعه داشته باشیم و الگوی ارائه شده را چراغ راه نماییم، روندها سرعت خواهد گرفت و در جهت توسعه پایدار عراق خواهد رفت. از این رو وقتی مدیران سطوح بالای عراق به سلامت و ورزش همگانی مردم خود اهمیت دهند و این نکته که سلامتی عمومی در نهایت به نفع جامعه است و کارآیی افزایش پیدا می‌کند؛ در نتیجه برنامه مناسبی برای این مهم طرح‌ریزی خواهند کرد.

پیشنهادهای کاربردی توسعه پایدار ورزش حرفه‌ای عراق:

- تدوین قانون اجبار رعایت استانداردها در زیر ساخت ورزش همگانی

- تدوین قانون اختصاص درصد مالیات شرکت‌ها بصورت مستقیم به ورزش همگانی

- تدوین قانون سهم ورزش همگانی از فروش عواید نفتی

- کارآفرینی بر اساس ذات مالکیت فکری در ورزش همگانی

- برگزاری دوره‌های آموزشی بین‌المللی ورزش همگانی بصورت آنلاین

1. Adib roshan, F., Talebpour, M., & peymanizad, H. (2018). Drawing the scenario of elite sports of Khorasan Razavi province in 1404 horizon. *Sport Management and Development*, 6(3), 168-186. (in persian)
2. Ahmed Ameen Altaee, R. (2023). Al-Mustaqbal Al mushriq Clubs rule in development the sports movement in Mosul (2003–2014). *Dirasat Mosiliya*, 16(67), 43-65.
3. Akhgar, A., Khodamoradpoor, M., Yektayar, M., & soltanpanah, H. (2023). Presentation a Paradigm Pattern for the Sustainable Development of Sport for All with a Socio-Cultural Approach. *Strategic Studies on Youth and Sports*, 22(59), 287-308. (in persian)
4. Auty, R. M., & Brown, K. (2021). An overview of approaches to sustainable development. *Approaches to sustainable development*, 3-17.
5. Campillo-Sánchez, J., Segarra-Vicens, E., Morales-Baños, V., & Díaz-Suárez, A. (2021). Sport and sustainable development goals in Spain. *Sustainability*, 13(6), 3505.
6. De Bock, T., Scheerder, J., Theeboom, M., De Clerck, T., Constandt, B., & Willem, A. (2023). Sport-for-All policies in sport federations: an institutional theory perspective. *European Sport Management Quarterly*, 23(5), 1328-1350.
7. Edrisi, H., Amirhosseini, E., & Hamidi, M. (2019). Designing a Participation Model for Disabled Athletes Involving Preventive and Preventing Factors. *Organizational Behavior Management in Sport Studies*, 6(4), 11-26. (in persian)
8. Fadaam, A., Afroozeh, M. S., mohammadzadeh, Y., & Dastbarhagh, H. (2022). The role of sport in sustainable environmental development. *Sport Management and Development*, (), -. doi: 10.22124/jsmd.2022.21038.2632 (in persian)
9. Ghorbani, M. H., & Safari Jafarloo, H. R. (2021). The functions of Sport and Physical Education for Iran's Sustainable Development (A Grounded Theory model). *Sport Management and Development*, 10(1), 32-46. (in persian)
10. Hughes, D., Saw, R., Perera, N. K. P., Mooney, M., Walleth, A., Cooke, J., ... & Broderick, C. (2020). The Australian Institute of Sport framework for rebooting sport in a COVID-19 environment. *Journal of science and medicine in sport*, 23(7), 639-663.
11. Hussein, M. Z. (2022). The importance of strategic planning for sports clubs in the development of sports investment in Iraq. *Sciences Journal Of Physical Education*, 15(3).
12. Jalili, A., & Jafari, M. (2021). "Success or failure in wealth creation" This is the main story.\Strategic Goal Setting in Climate Change. *Iran Nature*, 6(3), 142-142. (in persian)
13. jorkesh, S., & nazari, R. (2020). Codification of Influential Factor Scenarios for Iranian Elderly Sport Implementing Scenario Wizard. *Sport Management and Development*, 9(3), 2-15. (in persian)
14. Khodadadi, M. R., Badri Azarin, Y., & Djahangiri, M. (2021). Providing a Model for convergence of organizational behavior human resource of Sports organizations in the service supply chain in sport for all with fuzzy cognitive maps (FCM's). *Organizational Behavior Management in Sport Studies*, 8(2), 11-26. (in persian)
15. Lindsey, I., & Chapman, T. (2017). *Enhancing the contribution of sport to the sustainable development goals*. Commonwealth Secretariat.

16. Mazza, B., & Russo, G. (2022). Italian Sport Policies for the Sustainable Development. In *International Perspectives on Sport for Sustainable Development* (pp. 205-224). Cham: Springer International Publishing.
17. Mohammadi, M. M., & Ghofrani, M. (2017). Designing and formulation of Baluchestan's indigenous traditional sports development strategies. *Sport Management and Development*, 6(2), 189-204. (in persian)
18. Mondalizadeh, Z., Ehsani, M., Kozechian, H., & Honari, H. (2021). Sport Sustainable Development; Concepts, Barriers, and Proposals. *Sport Management and Development*, 10(1), 1-10.
- Ahmed Ameen Altaee, R. (2023). Al-Mustaqbal Al mushriq Clubs rule in development the sports movement in Mosul (2003–2014). *Dirasat Mosiliya*, 16(67), 43-65. (in persian)
19. Motameni, A., Hemati, A., & Moradi, H. (2014). Identifying and prioritizing the barriers for women's sports activities. *Sport Management Studies*, 6(24), 111-130. (in persian)
20. Razavi, S. M. H., Ghare, M. A., Hosseini, S. E., & Talaie, R. (2018). Analysis of Behavioral Factors of Strategic and Operational Plans of Public Sports in Iran. *Organizational Behavior Management in Sport Studies*, 5(2), 91-100. (in persian)
21. Sapkota, J. B., & Neupane, P. (2021). Sport for development and peace (SDP) organisations and the sustainable development goals (SDGs) of Nepal. *Global Social Welfare*, 8, 47-58.
22. Sherry, E., Osborne, A., & Nicholson, M. (2016). Images of sports women: A review. *Sex Roles*, 74(7-8), 299-309.
23. Young, H. (2022). Using Sport as a Tool for Sustainable Development: International Organizations and Sustainability.
24. Zorba, E. (2012). The perception of sport for all in the world and in Turkey. *The Online Journal of Recreation and Sport*, 1(4), 21.